

[Lembourn.]

virkelig skal udnytte de kunstneriske fag, vil det sikkert være nødvendigt at hente folk udefra ind til skolen, og skal dette ske, vil det velsagtens være nødvendigt at oprette pædagogiske kursus for disse. Det kan naturligvis ikke være tanken, at kunstnere, instruktører, eller hvad de nu er, skal stilles på lige fod med den almindelige lærer. De skal vel knyttes for kortere eller længere perioder til skolen. Hvis man vil gennemføre det — og jeg mener, det vil være rigtigt at gøre det — må de imidlertid kunne få et pædagogisk kursus et eller andet sted, og det var vel naturligt at lægge det på seminarierne.

Hvad angår musikpædagogerne, burde vi måske overveje at gå et skridt videre og give dem mulighed for en placering i skolen på lige fod med andre lærere. Hvis man kunne komme så langt — og musikpædagogerne er jo overordentlig velegnede til denne undervisning i musik — ville det nok være nødvendigt, hvis de skal have status som almindelige lærere, at give dem mulighed for at tage et eller to tillægsgag ved seminarierne.

De synspunkter, som jeg gerne vil have at man overvejer i udvalget, er altså for det første, om vi kan leddele seminarieuddannelsen; for det andet, om vi kan knytte forbindelser mellem læreruddannelsen og andre uddannelsesinstitutioner begge veje; for det tredje, om vi ved at tage de musiske fag ud af klasselærerfagene og gøre dem til linjefag kan give dem en større kvalitet og samtidig ved at indføre en musisk pædagogik kan afværge mangelen ved at fjerne dem fra klasselærerfaggruppen, og endelig for det fjerde, om man kan oprette kortere pædagogiske kursus ved seminarierne for folk, der kommer fra de musiske fag. Dette fremlægges kun til overvejelse. Meget ved de forhandlinger, vi har haft her i dag, tyder jo på, at et nært samarbejde vil kunne finde sted mellem de forskellige partier i debatten om læreruddannelsesloven. Jeg ser derfor en virkelig mulighed for at skabe en fornyelse. Når vi er så enige, som vi er, om, at vi vil nå et resultat, og når der har været vist så megen velvilje over for reformer, som der har været vist i dag, så skulle der være mulighed for at starte den nød-

vendige reform af hele læreruddannelsen, som vi snart får, håber jeg, starte den allerede nu med læreruddannelsesloven.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne takke for den overordentlig velvillige behandling, der med en enkelt undtagelse — et enkelt partis undtagelse — er blevet de lovforslag til del, der her er til behandling. Jeg skal prøve at undgå at gå ind på en del af de enkeltheder, der har været nævnt, fordi de, som også flere ordførere har været inde på det, vel nok egner sig bedre til behandling i udvalg; men det er klart, at der, efter at så mange synspunkter er fremført her, også er en række synspunkter, jeg gerne vil have lejlighed til at fremkomme med.

Det ærede medlem hr. Dupont regnede med, at der nu, når læreruddannelseslovforslaget var vedtaget, måtte blive mulighed for i det studieplansudvalg, der skal nedsættes, at forberede, hvad der blev kaldt en ny blå betænkning. Jeg synes, vi skal fastholde farven; hvis jeg sidder der så længe, at jeg får med det at gøre, vil jeg i hvert fald gerne fastholde farven. Den blå betænkning har et så godt ry, at det vil være rimeligt at køre videre og sige, at vi prøver at skabe en blå betænkning også for læreruddannelsen med mulighed for et lige så progressivt indhold, og jeg vil gerne sige, at det selvfølgelig er vor tanke at nedsætte et udvalg — og forhåbentlig et udvalg med en sådan sammensætning, at dette kan blive resultatet, når lovforslaget er gennemført.

Det ærede medlem hr. Dupont var ligesom bl. a. de ærede medlemmer hr. Poul Hartling, hr. Edv. Jensen og hr. Diderichsen inde på spørgsmålet om egnethedsbestemmelserne og udtalte tilfredshed med, at de var udgået. Jeg tror stadig, at det er rigtigt; jeg tror, det er rigtigt at henlægge det først og fremmest til de ansættende myndigheder — ligesom man mener at kunne gøre på en række andre områder — om de finder ansøgerne kvalificerede. Jeg tror, det er meget vanskeligt — og det er jo også det, man hidtil er kommet til — at finde frem til, efter hvilke kriterier man skal afgøre, om unge på 18-19 år nu er egnede til 4-5 år efter at blive de gode lærere.

Det ærede medlem hr. Dupont nævnte